

Във връзка с това се твърди, че Общият съд е сравнил знаците въз основа на недоказани в производството репутация и/или повишен отличителен характер на марката „Rioja“.

Б. Второто основание на жалбата е нарушение по аналогия на член 43 РМО 40/94⁽⁵⁾, понастоящем член 42 РМО 207/2009.

С това основание се твърди, че Общият съд е съкратил действително посочения списък на стоките и услугите заради декларираното бъдещо използване на заявената марка, което е допустимо само за марките, регистрирани поне преди пет години, и след доказване на използването по искане на притежателя на оспорената марка на основание член 42, параграф 2 РМО.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година, ОВ L 78, стр. 1.

⁽²⁾ Recueil, стр. I-5507.

⁽³⁾ Recueil, стр. I-5421.

⁽⁴⁾ Recueil, стр. I-2779.

⁽⁵⁾ ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146.

**Иск, предявен на 4 август 2010 г. — Европейска комисия/
Кралство Белгия**

(Дело С-397/10)

(2010/С 301/10)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-P. Kerpenne и I.V. Rogalski)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

— да се установи, че Кралство Белгия не изпълнява задълженията си по член 56 ДФЕС като налага следните задължения във връзка с дейността на агенциите за временна работа: предметът на дейност на предприятието да включва само предоставянето на работна сила (на територията на регион Брюксел-столица); предприятието да има точно определена правно-организационна форма (на територията на регион Брюксел-столица) и минимален капитал в размер на 30 987 EUR (в регион Фландрия);

— да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си Комисията изтъква три нарушения на член 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Във връзка с първото си твърдение за нарушение сочи, че изискването предметът на дейност на предприятието да включва само предоставянето на работна сила представлява съществена пречка за предприятията, установени в други държави членки, където те евентуално имат право да извършват и други дейности. Всъщност тази мярка задължава посочените предприятия да променят устава си, за да могат да предоставят, дори и временно, услуги в региона Брюксел-столица.

Във връзка с второто си твърдение за нарушение Комисията сочи, че задължението за установено в друга държава членка предприятие да има точно определена правно-организационна форма или точно определен правен статут представлява съществено ограничение на свободното предоставяне на услуги. Изтъкнатата като обосновка от ответната държава членка цел за защита на работниците всъщност може да бъде постигната с налагащи по-малко ограничения мерки като задължението за предприятието да докаже, че има подходяща застраховка.

Третото твърдение за нарушение се отнася до установеното от регион Фландрия задължение за минимален капитал в размер на 30 987 EUR, доколкото подобно изискване предполага, че някои установени в други държави членки предприятия ще бъдат принудени да променят дружествения си капитал, за да могат да предоставят, дори и временно, услуги в Белгия. Съществуват налагащи по-малко ограничения средства за постигане на преследваната от ответната държава членка цел за защита на работниците като например предоставянето на гаранция или сключването на договор за застраховка.

**Жалба, подадена на 6 август 2010 г. от Mediaset SpA
срещу решението, постановено от Общия съд (втори
състав) на 15 юни 2010 г. по дело T-177/07, Mediaset
SpA/Европейска комисия**

(Дело С-403/10 P)

(2010/С 301/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mediaset SpA (представители: K. Adamantopoulos, Dikigoros и G. Rossi, avvocato)

Други страни в производството: Европейска комисия, Sky Italia Srl

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени Решението на Общия съд от 15 юни 2010 г. по дело T-177/07;